

S O T A

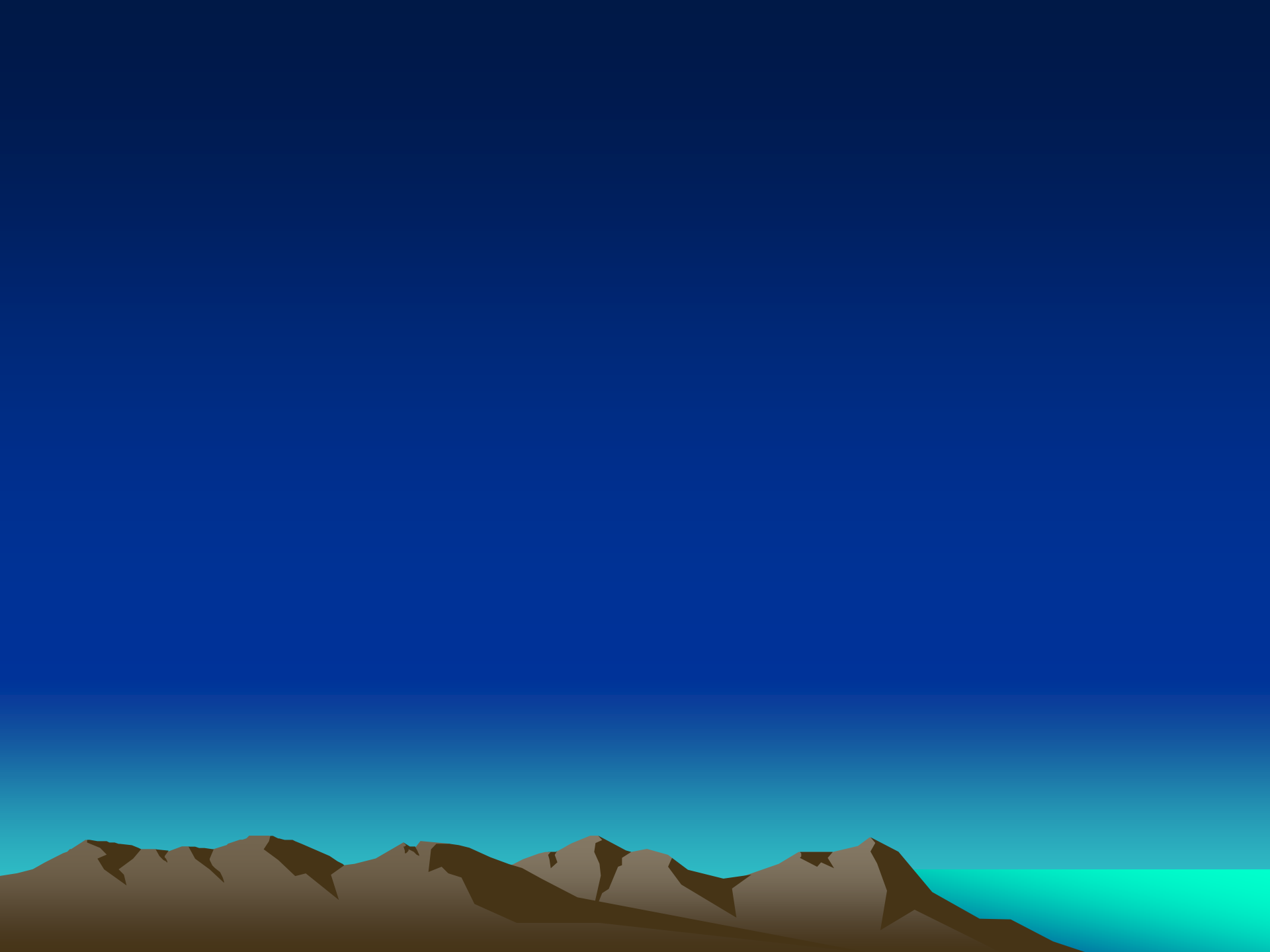
SUMMITS on the AIR

Vrcholy v éteru

17. část (leden – duben 2012)

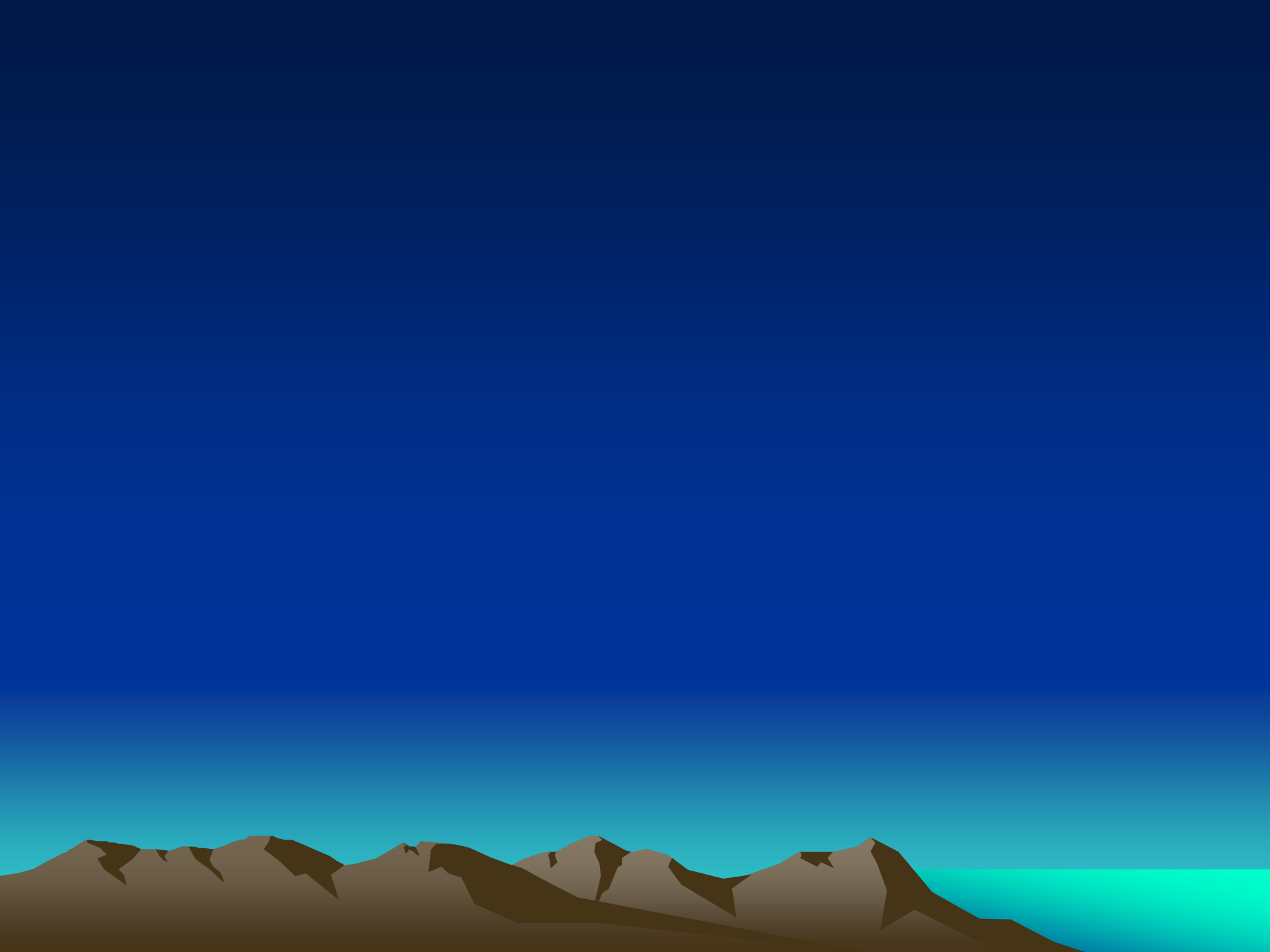
OK1DPX

Časové období mezi 15. prosincem
a 15. únorem jsem prošvihnul. Přišel jsem
o zajímavé bodové bonusy za návštěvu
SOTA kopců v zimním období. Škoda.

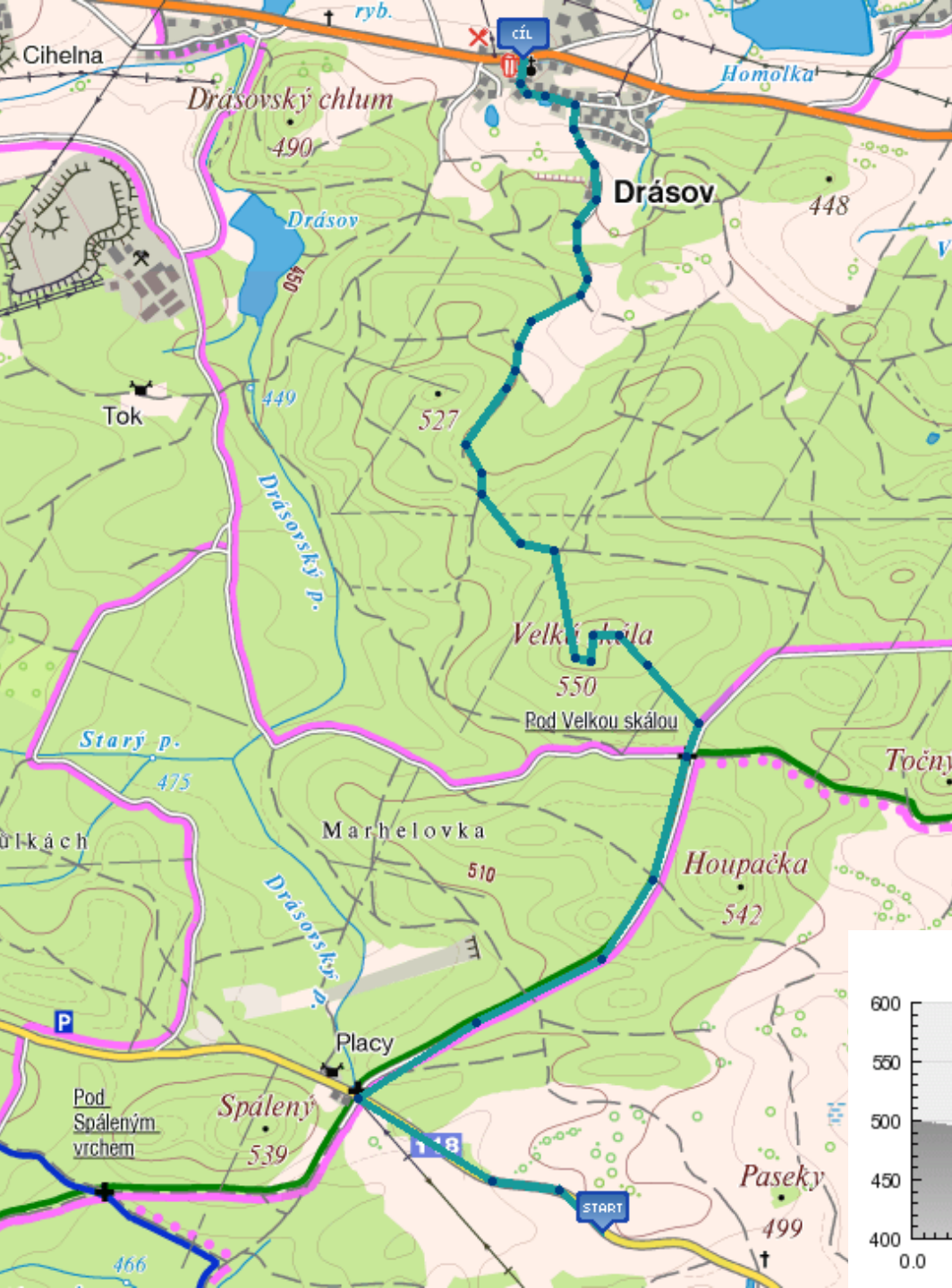

Velká skála

podruhé

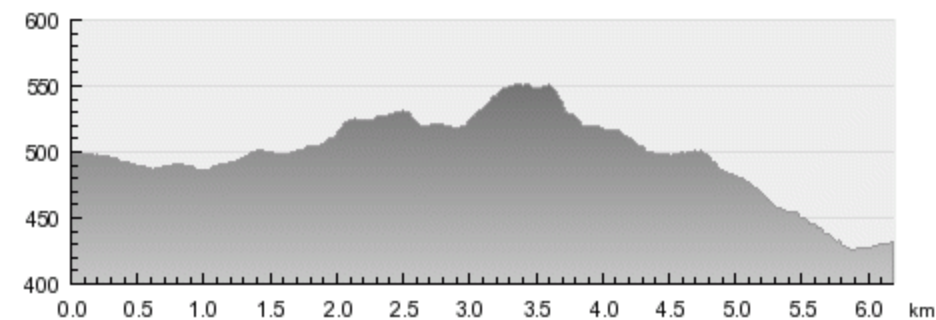

27.02.2012

Velká skála, 551 m,
OK/ST-034, 2 body.

První kopec v roce 2012.

Rozcestí u hájovny Placy. Řidič nás vezl ještě dál, museli jsme jít nazpátek kus pěšky.

Cesta je zpočátku
úplně luxusní.

VÝLET DO STŘEDOVĚKU

... v obydlené krajině

Cyklistická trasa č. 8195 – lesní cesta uobíhající vrchu Houpočty

Kostel sv. Jana Křtitele v Dolních Hbitých

Krajina Středního Povltaví

VENKOVSKÉ OSÍDLENÍ NA KAMÝCKU

Počátky osídlení ve Středním Povltaví, které v pravěku patřilo pro svou členitost a méně příznivé klimatické podmínky k méně vyhledávaným oblastem, sahají do mladší doby kamenné v 5. tisíciletí př. n. l., kdy se zde začíná objevovat první hmotné doklady lidské existence. Teprve na konci 2. tisíciletí př. n. l. v mladší době bronzové odem můžeme mluvit o vzniku skutečného souvislého osídlení tohoto kraje. Vše se dělo zde již zemědělské knožíské kultury, kteří obývali první rozsáhlé osídlení charakteru malých vesnic. Hrubé osídlení se soustředilo zejména na pravém břehu Vltavy. Pokračovalo i ve starší době železné (halštatské) v první polovině 1. tisíciletí př. n. l. Z úrodnějších oblastí středních Čech sem zaskáhl vliv lidu byzantské kultury. V mladší době železné (laténské) na konci staršího železného věku osídlení Keltové, kteří v Hrazan nad řekou Vltavou vybudovali své oppidum. Do té doby podzemní vesnické osídlení v okolí však tehdy postupně mizelo, což se nezastavilo ani po příchodu Germánů v době římské. Zdá se, že po několika státech zůstala zřejmě krajina téměř pustá. Ve druhé polovině 6. století přicházejí na území Čech první Slované, kteří v následujícím období postupně začínali pronikat i do Středního Povltaví.

1236, přibližně jeho bezprostřední zámeční tvrdí, ale osady s farmami kostely sv. Petra a sv. Mikuláše. Sees- rozpadl od Kamýčku se v údolí Vltavického potoka postupně vyvíjelo osídlení, jehož střediskem se stala ves Dolní Hbitý s farmou kostelem sv. Jana Křtitele. Ones neobyčejně zmlý starostky název obce (odvozený snad od slova „děl“, tj. dlely, pečlivý) spolu se starými zavedenými zájezdy kostelů napovídají době vzniku ve druhé polovině 12. století, přestože písemné prameny se o ni zmiňují až v roce 1325. Zastavení vesnice tak v nejvyšší pravděpodobnosti souvisí s tzv. vnější kolonizací Čech. Přivozem hranice dolnorohánského ohrožení tvořily zásevně kopcovité masivy na severu a jihu stráž, které byly součástí královského bezpečnostní hradu. Výhled na severu, její nejvyšším místem je Velká skala (550 m n. m.), se v minulosti nazývala Kozí hřbet. Kopcovitý masiv na jihu stráž byl dříve označován jako Červený les. Nejvyšším vrcholem zde je Dobruška hora (531 m n. m.). Údolí, v němž se soustředilo středověké osídlení, leželo o více než sto metrů níže, a poskytovalo tak poměrně příznivé klimatické podmínky pro život i zemědělskou činnost.

V období Dolních Hbit postupně od 12. do 16. století vznikalo další osídlení, které se skládalo z příslušné děsní vsi různé velikosti. Většina z nich však byla až v druhé polovině 19. století zcela nepřetržitě osídlená, v nichž často stála narypné pří veselosti. V samých Dolních Hbitých se ve středověku mohlo nacházet přibližně deset až dvanáct usedlostí, které obydlo zhruba padesát až sedmdesát osob. V celé farnosti ve středověku žily narypné tři stoky obyvatel.

O novém rozvoji osídlení zde však můžeme mluvit až v raném středověku. Do té doby snad může sahát vznik negaržního správního střediska v Kamýčku nad Vltavou, avšak jeho předpokládaná existence již ve druhé polovině 12. století není podložena žádnými písemnými prameny ani archeologickými nálezy. Dolnícký královský hrad zde odem určité síly roku

ŽIVOT VE STŘEDOVĚKÉ VESNICI

Obvod středověké vesnice tvořila samotná osada s příslušným polem, tak zvanou pluzinou. Obyvatel vesnice byli poddaní, kteří byli nepočetnější skupinou tehdejší společnosti. Nevořili však jedinou vrstvu, ale šli ike sociálně podle toho, zda byli držitelé lánu, pololánu, čtvrtlánu, podsedku nebo byli bezzemky. Právě byli zcela závislí na své vrchnosti, které byli povinni odvádět feudální rentu v podobě peněžních pláti. Kromě toho odváděli vrchnosti ještě rentu v naturálních – většinou veče a sjepte. Roboty se ve středověku obvykle omezovaly jen na pomocné práce o žních a při semosbě.

Naše ve středověku průměrně drželi čtyřicet jeh let, tedy kolem čtyřiceti let. Služky byly uzavřeny ve věku kolem osmnácti až dvaceti let. Ženy za svůj život běžně rodily deset až dvanáct dětí, z nichž však často až dvě třetiny umíraly v kojeneckém věku. Mnoho žen také umíralo na komplikace při porodech, takže muži uzavírali několik sňatků po sobě. Běh života venkova se v jednotlivých ročních obdobích řídil průběhem zemědělských prací, přičemž byl narypnován opakově se zrybnými církevními roky.

Muži se ve středověku průměrně drželi čtyřicet jeh let, tedy kolem čtyřiceti let. Služky byly uzavřeny ve věku kolem osmnácti až dvaceti let. Ženy za svůj život běžně rodily deset až dvanáct dětí, z nichž však často až dvě třetiny umíraly v kojeneckém věku. Mnoho žen také umíralo na komplikace při porodech, takže muži uzavírali několik sňatků po sobě. Běh života venkova se v jednotlivých ročních obdobích řídil průběhem zemědělských prací, přičemž byl narypnován opakově se zrybnými církevními roky.

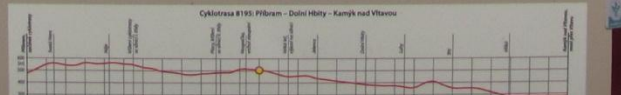
Cyklistická trasa je vedena přes obec Dolní Hbitý, v jejíž žiježské části se nachází pozůstatky původního rozložení zdejší zástavby, která však ve své dnešní podobě vesměs pochází až z 19. a 20. století. Středověké kostel sv. Jana Křtitele, který byl střediskem zdejší farního obvodu, se bohužel nezachoval, neboť byl v roce 1890 nahrazen novostavbou v pseudorománském stylu. V sousední obci Luhy se nachází památkově chráněný roubený chlapů čp. 19, který dokládá podobu místní venkovské architektury v 18. století.

Téměř veškeré obyvatelstvo bylo narypné se znalostí omezeným jen na to, jak dobře obhospodařit pole a postarat se o dobytč. Jejich život provázelo množství pověrčových obyčejů. Šlechtou a měšťany pr. Rodinou ves opouštěli jen výjimečně, narypný navštěvovali tady v nejbližším městě. Představy a znalosti venkovařů o světě tedy byly velmi omezené, jen s malou nadávkou je možné říci, že žili jen tu část země, kterou přehledli z věže svého farního kostela. Kostel byl ostatně narypný stavěný, a původně i jedinou zděnou stavebou ve vsi. Byl centrem veřejného života celého farního obvodu. V jeho bezprostředním okolí se řadily narypné záležitosti, od duchovního až do soukromého se lidé dovedli novinky v blízkosti věžového zvonu krkna. Kostel obklopoval hřbitov, který byl místem posledního odpočinku většiny obyvatel farnosti. Veškerá venkovská obydlí

ROP
STŘEDNÍ
ČECHY

INVESTICE DO VAŠÍ BUDOUCNOSTI
SPOLUFINANCOVANO EVROPSKOU
UNIÍ Z EVROPSKÉHO FONDU PRO
REGIONÁLNÍ ROZVOJ

Vydání: Obec Kamýk nad Vltavou
262 03 Kamýk nad Vltavou 68
tel. 338 677 304
e-mail: obce@kamky.cz
www.obcekamky.cz
Text: Mgr. Vladimír Kůrka
Foto: Ing. Miroslav Králík
Vydání: Miroslav Králík, e-mail: miroslav.krulik@seznam.cz
Mapový poskytel: © Comptone On Line s.r.o., Česká Lípa

**Jsme pod Velkou skálou.
Zbytek půjdeme lesem, přes větve a pařezy.**

Toto je vedlejší vrchol. Ten hlavní je ještě o 50 m dál.

Jsme na vrcholu. Eva se vydává na objevitelskou výpravu, hledá veliké balvany, podle kterých je kopec pojmenován.

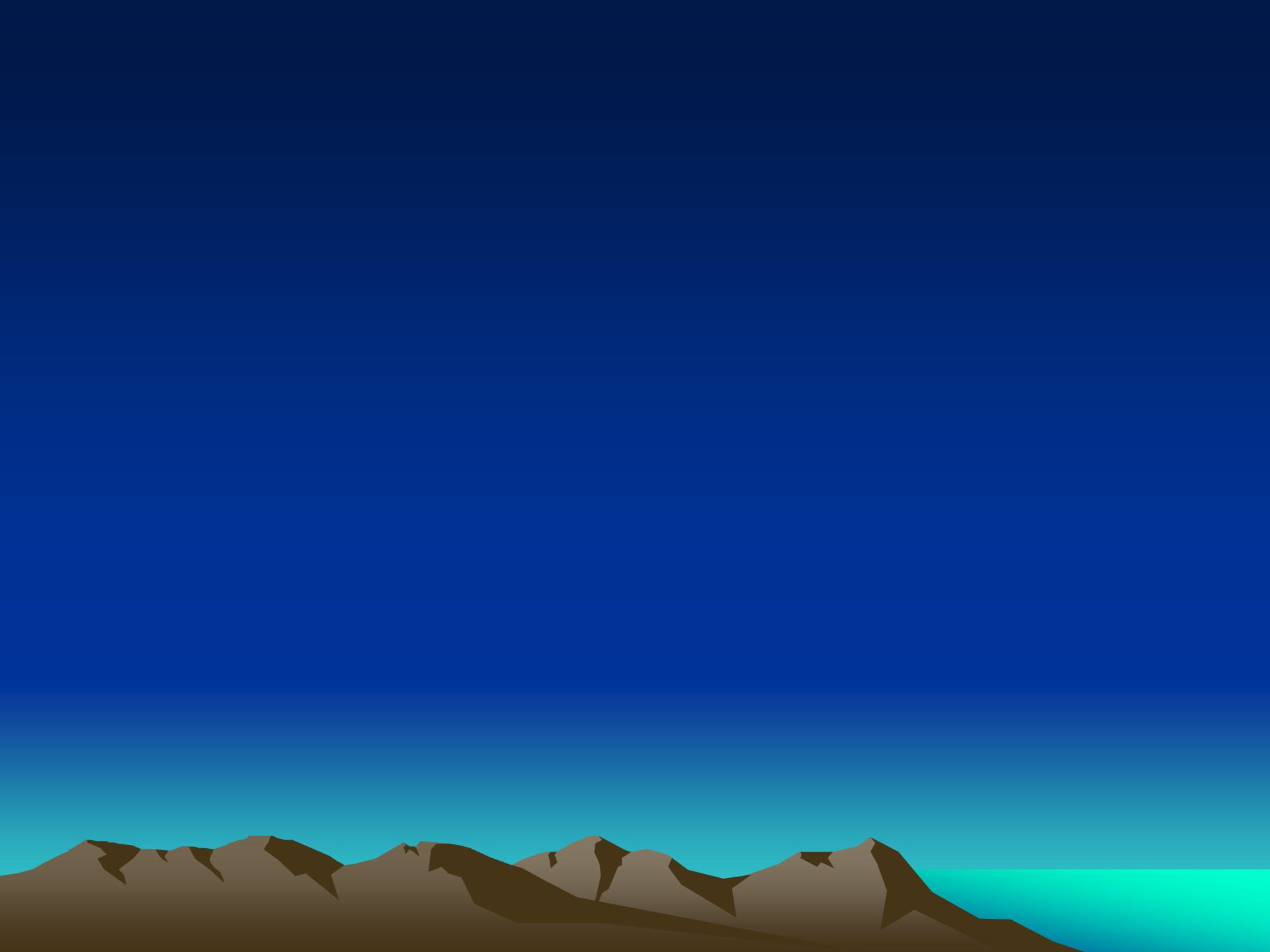

Eva objevila vrcholovou knihu a u ní několik nevyluštěných Sudoku.

Ušli jsme asi 6,2 km,
s převýšením asi 80 m,
plus po Příbrami ještě asi 3,5 km.
Udělal jsem 6 spojení na 7 MHz.

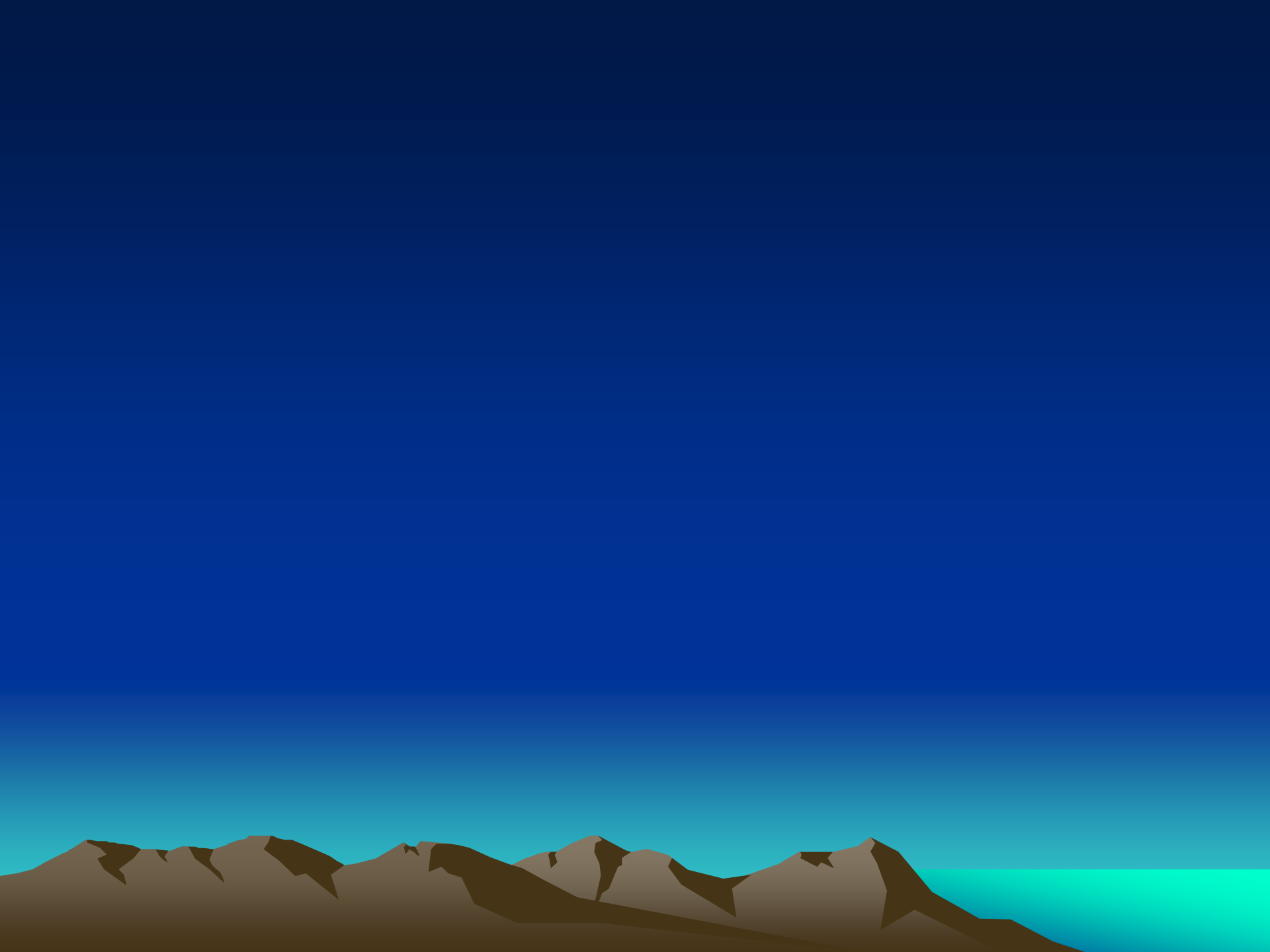
Jsme utahaní, nohy a záda nás bolí,
kolena se ozývají, ale stálo to za to.

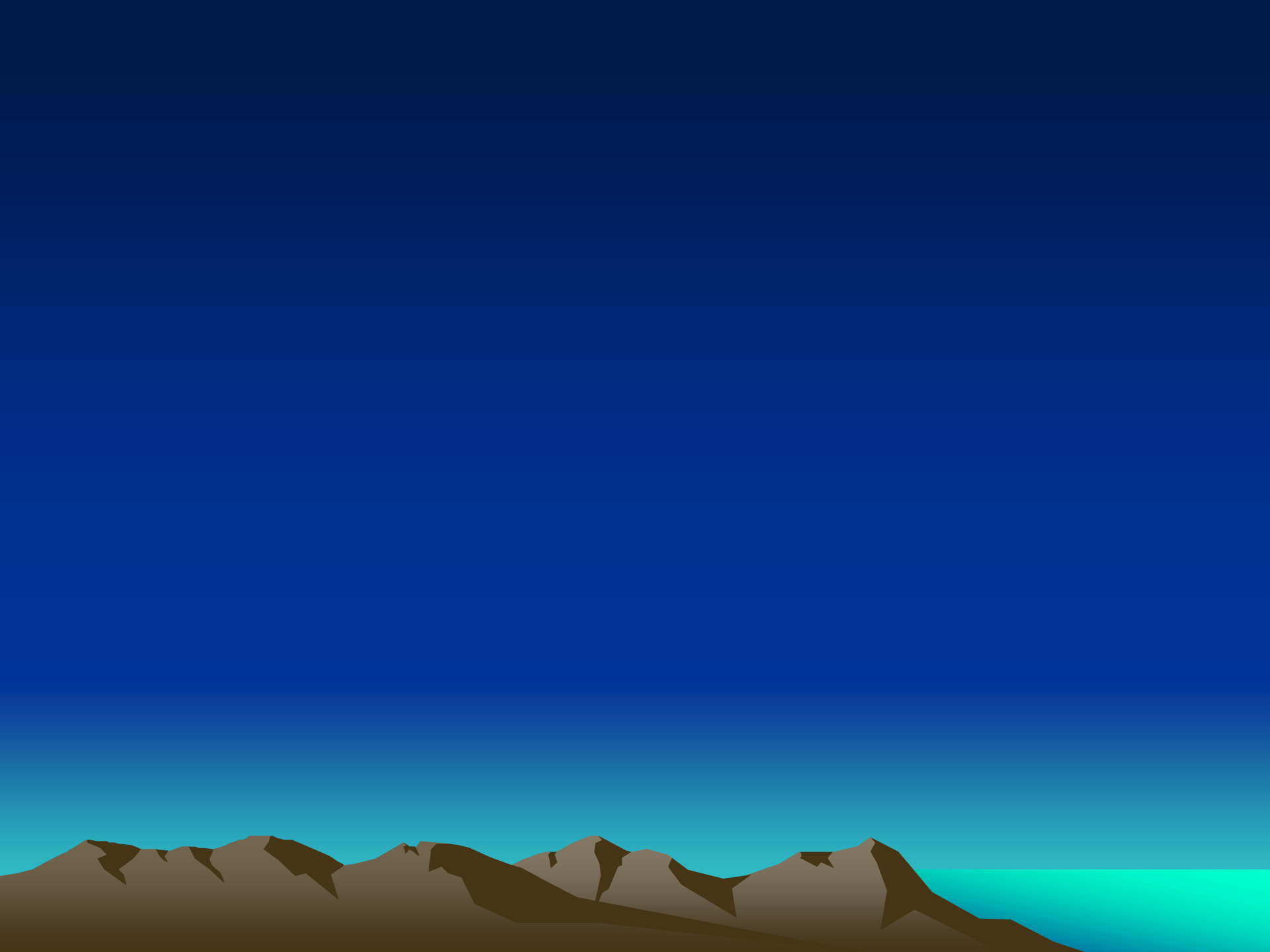
Budu muset znovu chodit na
injekce Hyalganu, levé koleno bolí i po
třech dnech od výletu na Velkou skálu.

Vojna potřetí

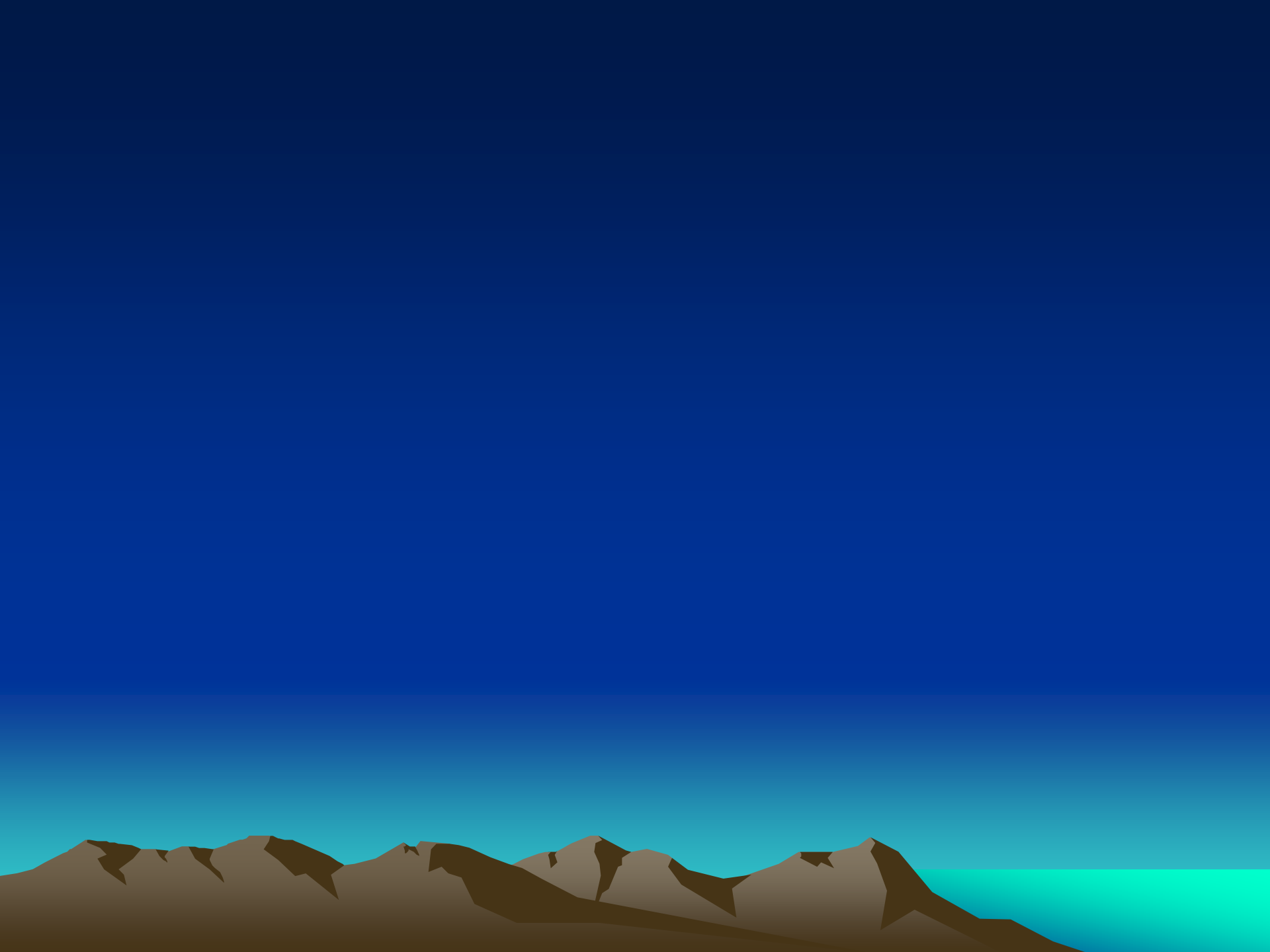

Ušli jsme 6,6 km, s převýšením 92 m.
Udělal jsem jen 6 spojení.

Použití sluchátka se mi osvědčuje.
Jednak slyším líp protistanice,
jednak slyším líp svoje klíčování
a dělám míň chyb.

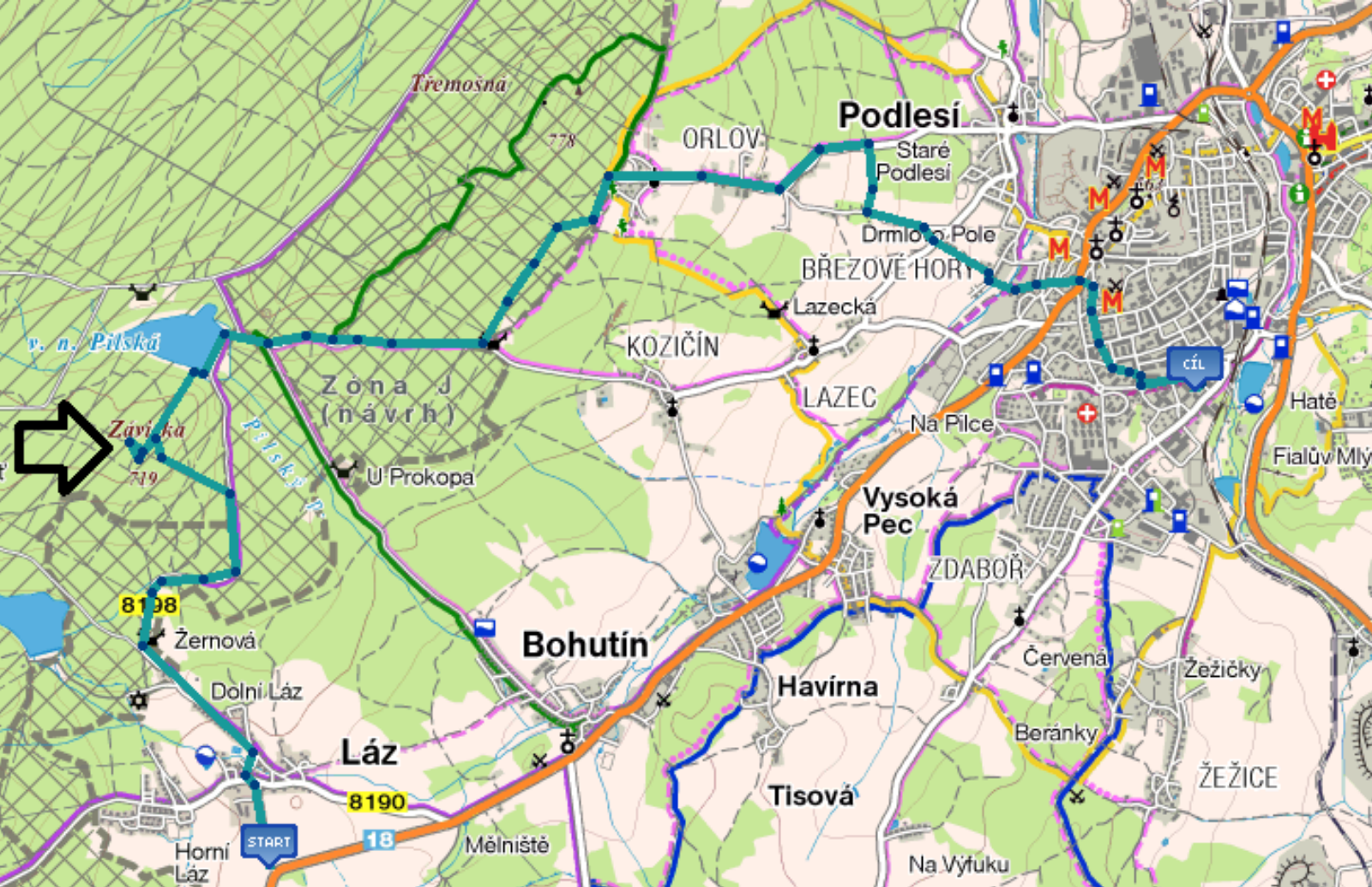
A neruším Evu na jejích objevitelských
cestách.

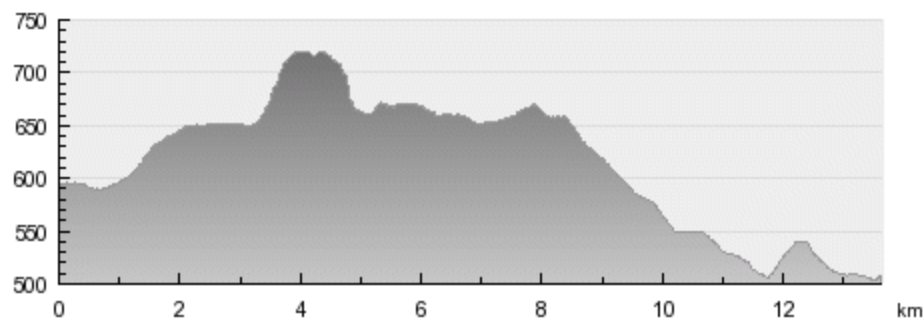
Závěrka potřetí

20.04.2012

Závirka, 719 m, OK/ST-009, 6 bodů

**Vyšli jsme od zastávky Láz – Jamky.
Pět desítek kusů hovězího dobytka
sledovalo naše kroky.**

Láz je úhledná vesnička.

Ze Závírky jsem udělal
13 spojení na 7 MHz.

Dipólová anténa
Inverted Vee
je prostě skvělá.

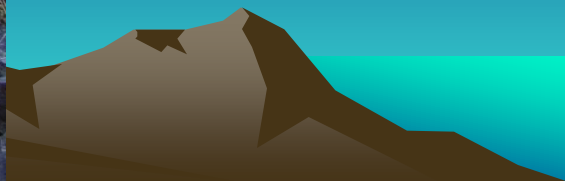

Na vrcholu Závirky
Eva objevila
zajímavé skály.

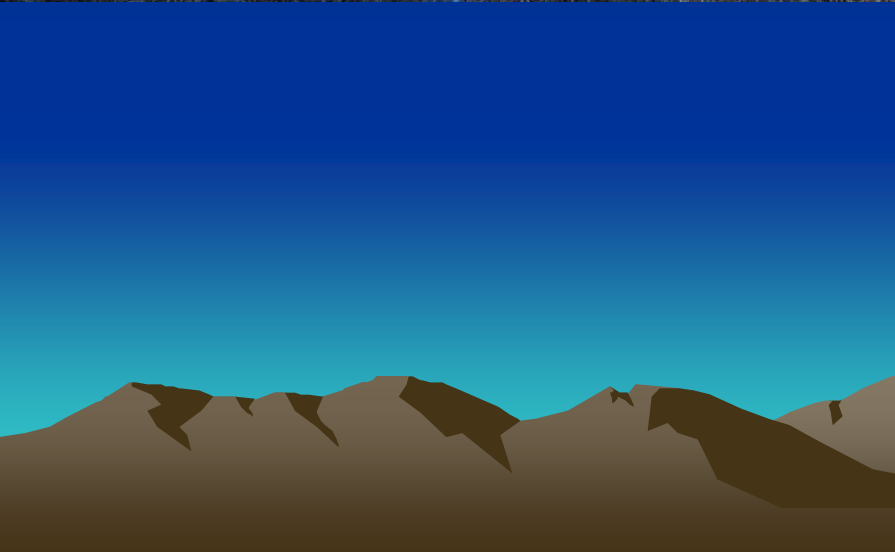

**Tak tohle je ten pravý
vrchol kopce Závirka.
Je asi 100 m západně
od triangulačního bodu
a je asi o 10 m vyšší.**

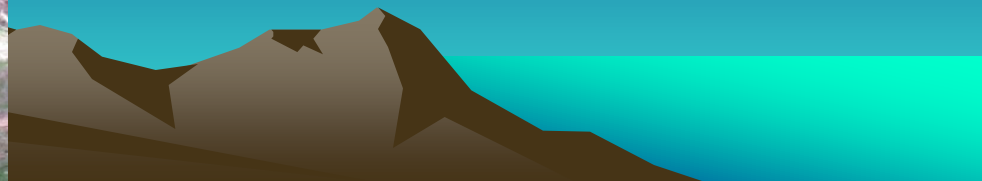

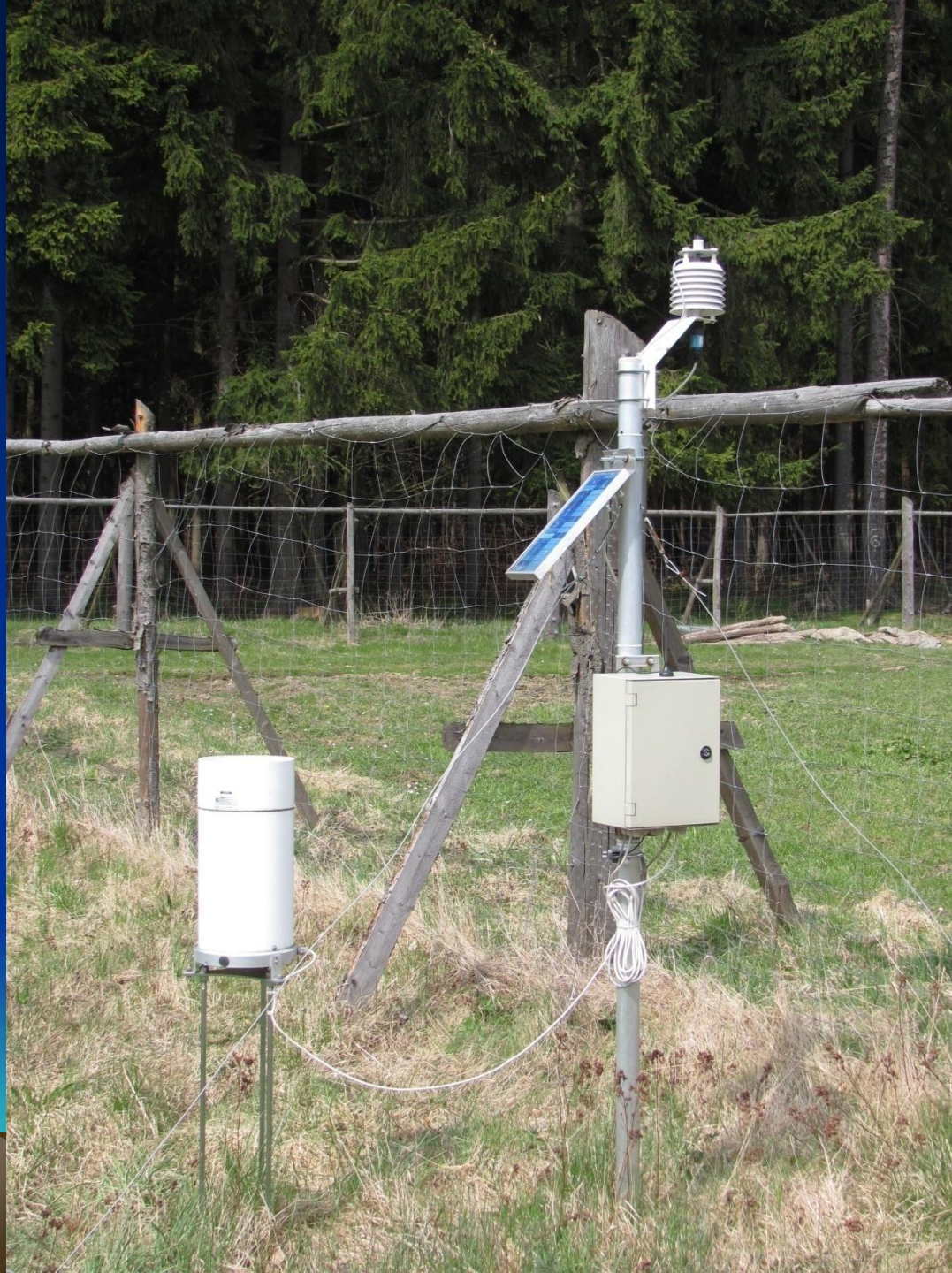

**Pilská nádrž
opravdu stojí
za shlédnutí.**

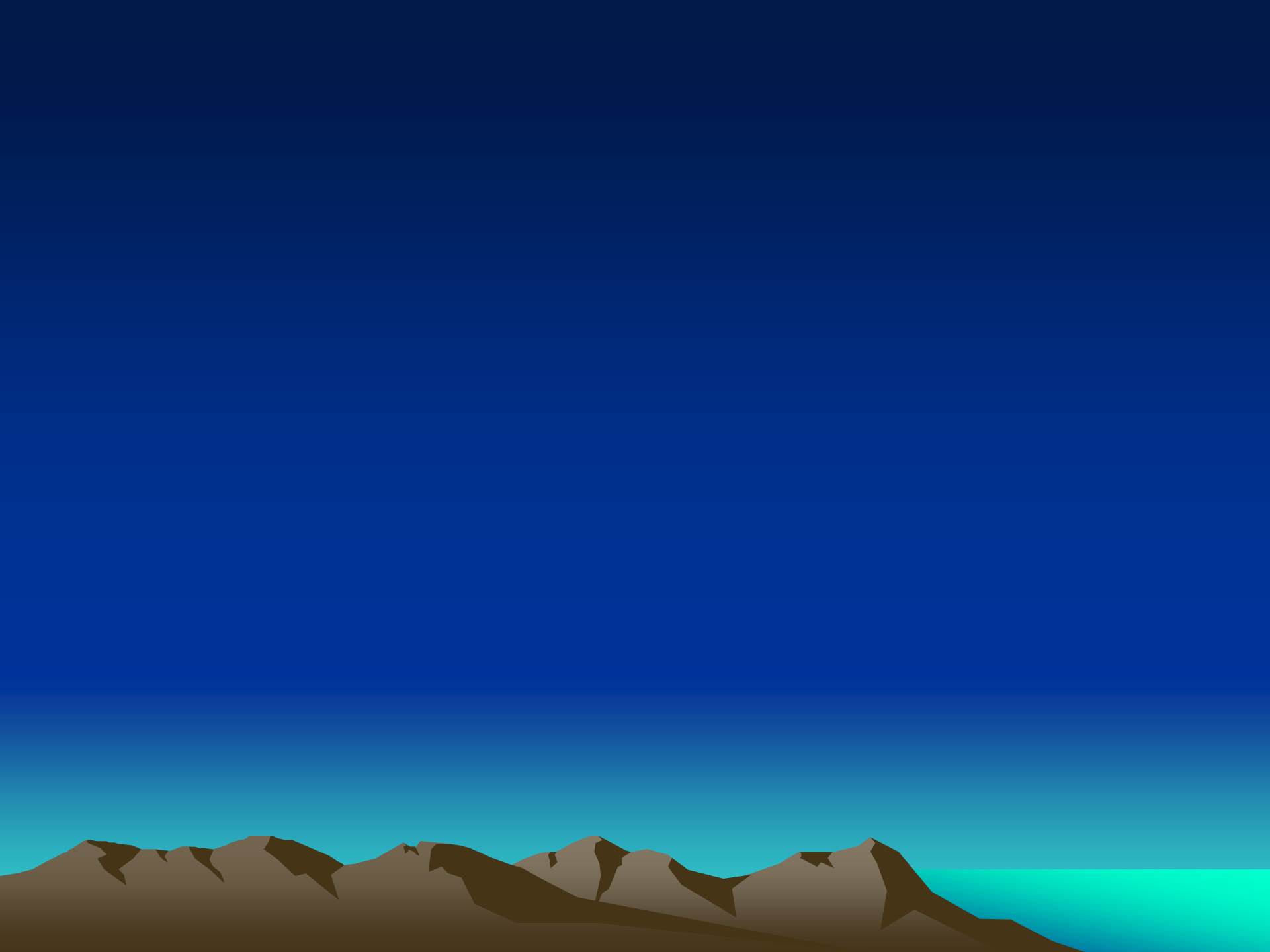

**Feromonový
lapač na
sluneční
pohon? Místní
hajný je, zdá se,
příznivcem
techniky.**

**Ušli jsme 13,6 km, s převýšením 192 m.
Bylo to náročné. Pro příště musíme
plánovat jen podstatně kratší cesty.
Už nám není dvacet.**

Petr Prause, OK1DPX
leden – duben 2012

